Contributed by Jan Verbruggen
zondag, 23 maart 2003 - Last Updated dinsdag, 26 juni 2007

De oorlog van Bush en Co tegen Irak heeft in de hele wereld een storm van protest geoogst. In België betoogden de afgelopen dagen tienduizenden mensen tegen deze oorlog en dat op tientallen -misschien wel honderden- verschillende plaatsen in dit land. Tot in de kleinste steden gingen er scholen dicht en trokken de jongeren de straat op.

Op vrijdag 21 maart trokken duizenden syndicalisten door Brussel, voor een sociaal Europa en tégen de oorlog. Ze kregen de steun van heel wat Brusselse scholieren die hun protest tegen de oorlog luidkeels lieten horen. De SAP was aanwezig met een uitgebreide en stevig bezochte stand.

De dag voordien waren er reeds in tal van verschillende Belgische steden spontane betogingen uitgebroken tegen de oorlog. 's Ochtends was het de beurt aan scholieren en studenten. 's Avonds kwamen volgden er veelal nog acties, georganiseerd door de brede anti-oorlogscomités. In Sint-Niklaas kwamen donderdagavond bijvoorbeeld 600 mensen op straat in een actie van het Anti-oorlogscomité. In Leuven trokken 's ochtends 3.000 studenten en scholieren de straat op. De scholieren waren gemobiliseerd door de net opgerichte scholierengroep 'andersglobalistische jongeren tegen de oorlog'. Het gaat om een groepje verbonden met Attac-Leuven. De studenten werden gemobiliseerd door een studentencomité waarbinnen ondermeer Student Aid, SAP, Amnesty International, ALS, Jong Agalev en Chénge the world samenwerken. 's Avonds daagden er nogmaals 2000 mensen op voor een meeting van de Leuvense coördinatie tegen de oorlog.

Ook in andere steden soortgelijke taferelen. Bijvoorbeeld in Gent, waar er 5000 studenten en scholieren de straat optrokken en 's avonds nogmaals 10.000 mensen een stem tegen de oorlog lieten horen. Ook in Antwerpen hetzelfde tafereel. Maar in alle provincies ontstonden betogingen, veelal spontaan georganiseerd door groepen scholieren.

In Brussel werd en wordt er dan weer permanent actie gevoerd aan de Amerikaanse ambassade. SAP-militanten gaan er geregeld naar toe om mee te protesteren en melden dat de politie er stevig invliegt: de afgelopen dagen werden er honderden mensen opgepakt. De manifestanten werden ook getrakteerd op het waterkanon en hevig irriterend traangas.

Nepbetogers

Op zaterdag 22 maart trokken er opnieuw zo'n 10.000 mensen op in een betoging door Brussel. De betoging zwelde aan in de buurt van de ambassade. Het kwam tot hevige conflicten tussen de politie en de betogers. Vooral de politiemethoden vallen daarbij op. Tussen de manifestanten bevinden zich constant nepbetogers, politie-agenten verkleed als betogers (uitgedost in jeans, combats en pilotenjacks). Deze mannen treden onmiddellijk op wanneer betogers volgens hen te ver gaan. Zelf zagen we hoe drie nepbetogers een jonge marokkaan vliegensvlug meenamen tot achter een politiecordon omdat de jonge een steen wierp naar het waterkanon. De jongen werd om het hoekje stevig aangepakt, alvorens hij in een combiu werd geduwd.Deze aanpak leidt onmiddellijk nog meer frustratie en reactie uit.

Vorm lokale anti-oorlogcomités!

Als je de websites van een aantal linkse organisaties leest, zou je gaan denken dat deze betogingen er allemaal op initiatief van één en dezelfde club zijn gekomen. Niets is minder waar natuurlijk. het moet gezegd dat het sectarisme bij enkele radicaal linkse partijen welig tiert. De competitie die zij aan de dag leggen om betogingen opgezet door brede comités of onafhankelijke scholieren te recupereren is bedroevend. Op het moment dat er een brede verzetsbeweging kan opgebouwd worden in ons land en daarbuiten, mag radicaal links zich niet tonen als armtierige zieltjeswinners maar moet ze net de beweging, in al haar diversiteit, mee verder uitbouwen en er een anti-imperialistische inhoud aan trachten mee te geven.

De SAP is daarom voorstander van de opbouw van lokale brede anti-oorlogscomités, waarbinnen alle groepen en individuen die in actie willen komen tegen deze imperialistische rooftocht hun plek kunnen hebben en samen kunnen werken. De anti-oorlogsbeweging mag niet beschouwd worden als een louter verlengstuk van één politieke partij, want dat is ze niet.

Vorm een eigen comité tegen de oorlog in jouw school, op het werk, in je buurt. De meerderheid heeft deze oorlog niet gewild, heel wat mensen zijn bereid om vandaag in actie te komen tegen deze oorlog. Laten we van dit uitzonderlijke moment gebruik maken om een beweging op te bouwen tegen de imperialistische oorlog, tegen de neoliberale politiek die er aan de basis van ligt, tegen de hypocriete wapentransporten via Belgische havens en luchthavens en voor een rechtvaardige vrede in Irak en Palestina.